

BAGOLY

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
LOVASSY ANDOR.
 SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
 NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM.
 LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

Megjelenik vasárnaponként.
 ELŐFIZETÉSI ÁRA:
 Egész évre ----- 8 Ft.
 Fél évre ----- 4 „
 Negyedévre ----- 2 „
 Egyes szám ára 16 kr.

BOLDOG UJ ÉVET.

Mindenütt csak jó kívánság,
Pénzért s ingyen jó a bilét,
Az ujévi üdvözetet
A *Bagoly* is most küldi szét.
Adjon az ég áldást bőven,
A gazdának dús aratást;
Fűszeresnek és rőfösnek
A bankóból egy nagy rakást.

Legényeknek szép menyasszonyt,
Minden lánynak egy vőlegényt,
Jó gyomrot a dúsgazdagnak,
S a szegénynek zsíros lepényt.
Adjon sikert és szerencsét
Annak, a ki bátor s elszánt;
Adjon derűt és jó kedvet,
Csak ne adjon influenzát.

BAGOLY.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

MEZEY MIHÁLY.

Mottó: Leégett a *Csiribiri* csárda.

Két keze van, mégis száz ember helyett dolgozik,
egy feje van mégis ezer a gondja.

Ha *Mezey* Mihály nem lenne, ugyan mit csinálna
a város? Hogy sikerülnének a bálók; hogy menne
végbe egy ünnepélyes fogadtatás; ki oltaná a tüzet;
ki fékezne meg a Körös hullámain?

Felelet reá: senki!

Csak egy *Mezey* Mihály van a világon; nélküle
üszök és korom lepné el a világot; sivár pusztá lenne
minden utca, nem lobognának a lobogók; nem do-
bognának a száguldó paripák, nem harsogna a vész-
kürt.

Bizony ezermester a derék Mihály ur.

Már kicsi korában százféle szenvedély csirája dult
kebelében.

Mikor a gimnáziumba járt, folyton egyleteket
alakított a cimborái között.

Az első osztályt rávette, hogy csináljanak «Mezey-
kört», melynek tagjai füttyölő czukorral voltak kö-
telesek megjelenni és a közgyűlésen mennél nagyobb
lármát tartoztak csinálni.

Majd a negyedik osztály tagjait verbuválta össze
az «*Agyabugydó egyesületbe*», melynek részvényesei
eskü alatt köteleztettek a végrehajtó-bizottság pa-
rancsának engedelmeskedni.

Egy ilyen alkalommal *Mezey Mihályt*, a disz-elnököt
küldte ki a titkos társaság és a derék ifju ugy meg-
havazta szegény megboldogult *Mitugrálisz* doktort,
hogy három napig feküdt az ágyba.

A tüzoltásra is nagy hajlandósága volt már zsenge
ifjuságában.

Szegény megboldogult édes atyja, a jó öreg «*Miska
bácsi*» sokszor elgyönyörködött a fiában, midőn meg-
gyújtotta a gyufát és a serczegő lángot agyon spricz-
celte egy szódavizes üvegből.

Ilyenkor az öreg ur megsimogatta a kis Misu

tarkóját és könnyes szemmel rebegette: ez az én fiam
kiben nekem kedvem telik.

Mindenki azt jósolta róla, hogy korszak alkotó
ember lesz belőle.

És csakugyan az is lett. Nincs Nagyvárad városá-
nak népszerűbb fia, mint ő. Tagja, elnöke, titkára
minden egyesületnek.

A koldusokat *ápolja*, a rabokat *segélyezi*; a gyer-
mekeknek *barátja*, a dalárdának *elnyöge*, az első
magyar tarokk-társaság védnöke, a kárpát-egylet tisz-
teletbeli sziklamászója; a *Bazár* kerek asztalának
patronusa, a tüzoltók generálisa, kir. közjegyző satöbbi.

Az ördög tudná elszámolni a hivatalait!

Ha valami disz dolog, nagy láрма kell rögtön *Me-
zeyhez* szalad a rendezőség.

Ő tudja, hogy hol vannak a zászlók, az adakozó
szívek; mikor kell megütni a nagy dobót.

Előtte nincs akadály; a nehézségeket legyőzi és
neki minden sikerül.

Egyszer azonban ő is olyan dologba avatkozott
ami nem neki való volt: felcsapott nőegyleti szónok-
nak és annyit beszélt, hogy azon helyen kiesett az
állkapczája, meg is ilyedt a derék közjegyző, hogy
asszonnyá változik; három tüzoltó borogatta a gyom-
rát hideg vizes ruhával, mig ismét férfi lett belőle.

Meg kell még említenünk azt a szép tulajdonságát
is, hogy szereti a repülő állatokat.

Nyáron a világért meg nem ölné egy legyet hiába
száll az orra hegyére; télen pedig összefogdossa az
éhező madarakat és beteszi egy nagy kaliczkába.

Verebet, czinkét, varlyut, csízt, pintyökét, csalo-
gányt, veresbegyet, sármányt; tavasszal azután ki-
ereszti a szabadba.

Természetes dolog, hogy furcsa ivadékaik lesznek
az ő tollas vendégeinek.

A varlyu búbajosan füttyöl a jegenyefa tetejében;
a csalogány pedig keservesen károg a lombok között.

De ne beszéljünk a madarokról, hanem *Mezey* Mi-
hályról.

Mint a képünkön is látszik, sok tekintetben különcz
ember ő; a száját lefele bigyeszti, a bajuszát felfele

Mezey Mihály.

pedri, a pecsénymó gyűrűjét pedig a hüvelyk ujján viseli.

Az is szent igaz, hogy szemre főre való férfi lenne, ha a haja nem hullana; de bizony kopaszodik mint az öreg egér; váltig is kapkod a vakszeméhez.

Gyér haját előre fésüli, felfelé futtatja, mint a komlóindát; de azért folyton nő a homloka, a szeme gubója pedig napról-napra mélabb lesz és kisebbedik. Bizony behiznak a sörtől azok a búbajos csillagok, melyek évekket ezelőtt úgy lobogtak, úgy lángoltak, mint egy égő szeszgyár.

De azért Mezey Mihályban nem csilapul a közügy iránti lelkesedés; tette készen áll ő folytonosan és mint a költő mondja: hat, alkot, de nem gyarapít.

Vajjon, ha pihenni tér; ki lesz az ő utódja. Tudja a golya!

Izé.

R E N D.

— Lassu Mátyás városi hajdu okoskodásai. —

Hej, haj! Hogy az dongó cséjje meg eszt a keserves velágot, hát nem megest itt van az infurencza!

Itt bij a! Csak ugy szortyog bennem a lilek; még a *Frájla* czamaramra is ráragad mán ez a fertejmes nyavalya; hej pég annak a jámbor jószágnak nagy ménkü keszkenő kéne; mir azir, mer hát tágas néki az óra jukka.

Örizim is a szürke csacsit, hogy ne légyen semmiféle hibája; ézzasztom reggetül estig, merhogy a firfinak is meg a váczoncselédnek is használ a melegedis.

Hanem a mán szent egaz, hogy pocsik egy idő ez a tél.

Czegíny a velág, sok az betörís.

A múltkor is elloptak a *Csupahús* zsidótúl, a Katona városrúl egy nacscsomó hummit.

Még pég surfangos módon; merháf nem a bótajtó lakatytyát feszítettik ki, hanem a ház ódalát szedik szilylyel.

Percze hogy könnyű vót a nyomolás, merhogy mivel e kis hó is esett akkor ícczaka.

Ott vót a nyom a lyuknál.

Észre vettem tústint; oda is mentem; níztem is. Izraélitának kellett lenni a betörőnek; mir merhogy befelé van a lípise.

Rögtömösen figyelmeztetém is *Rinylér* urat erreja körülmínyre, de ő nagyon akkurátuson jegyezte meg, hogy: czamár vagyok; mir mer, hogy a saját nyomadikomat sem látom mán.

A bija! Ugy vót; csakúgyan el tapodám a betörő talpa helyit; dehát ilyen ez a hévatalos buzgalony!

Hej dejazir szükség van a rendőri tudományra; keváltkip télen; a mikor is éhes a níp salakja.

A mennyi csirke, rucza, pulyka, meg liba elvész ezeken a milysíges hosszú ícczakákon; elíg vóna egy vagonnak.

Vátig is keressük a toroncznak való tolvajokat; de mit tehetünk rúla, ha nem tanájjuk.

Noda segét az infurencza; majha belé esnek a gonosztiók.

Akkor tudom istenem rájakadunk; mir mer, hogy túszkölnek a búvóhelyőkön.

Hanem addég is aszt tanácsolom, hogy nem jó lesz nem rezonérozni.

Nem bija!

Ú J D O N S Á G O K.

Személyi hír. *Influenza* ur körünkbe érkezett és több előkelő háznál látogatást tett. Az ördög vigye innen!

Gulyás János, a begécsi szörnyeteg, mint halljuk, dr. *Várady Zsigmondot* választotta védőjének s ez alkalomból a helybeli «*költérvörök egyesülete*» küldöttségileg tisztegett a fiatal ügyvédnél.

Nem kürtöl a toronyőr. A rendőrség kiadta parancsba, hogy az újvárosi toronyőrnek ezután kürtölni nem szabad. Nagyon helyes, legalább nyugodtan alhatnak a Magyar-utca lakói és a — toronyőr.

Irodalmi adatok. A helybeli hírlapírók mult évben megjelent cikkeiket összeszámoltuk, az eredmény a következő: napvilágot látott kétszáz egészséges alkotás, ötszáz időtlen, nyolczszázhusz béna és a többi mind halva született.

A TÖRVÉNY ELŐTT.

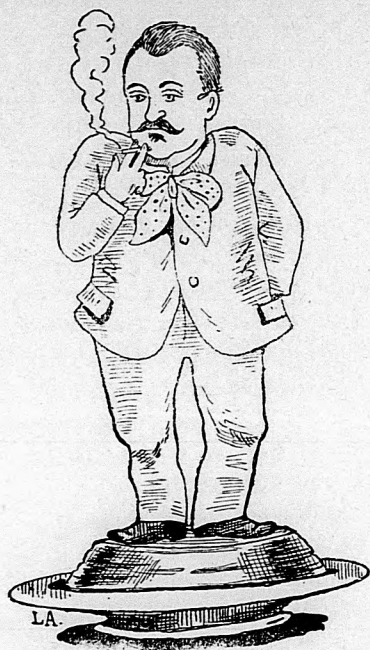
Bepanaszolta *Mile Gábor Czike* Jánost a törvényték előtt, hogy a gonosz *Czike* elfogdossa az ő kertjében levő éneklő madarakat és midőn ezért megszólitotta, neki ment, össze vissza verte és ráadásul leszakította az ő bal fülét.

A tárgyaláson azt kérdi az elnök a vádlottól, hogy igaz az, miszerint ő szakította le a *Mile* fülét?

— Dehogy szakítottam tekéntetes kir. törvényték — felelé a tagadásban levő bűnös — dehogy szakítottam, nem bántottam én kérem alásson se a *Mile* fülét, se a fülemilét.

ÉDESSÉGEK.

— Feltalálja Ruzs Károly. —

Jesz...! Pelém faty a lélek!
Iszonyú tolok történt! A sekétem, a ki tyurni szokott meglőtte makát.

Iken meklőtte, mék petik pusskáfal.
Keli ité!

Mikor monta a *Netyő* nem akartam elhinni, te később affermiroszták a rettenetes hirt.

Jajjj! Most is porszatok; ha rákondolok.
Szentsékes ék!

Ilyen asz a szerelem! Én is foltam már sokszor szerelmes te én instálom nem lőttem piz-tolylyal a szifempe, hanem csak sohajtostam, epekedtem.

Csak etyszer kontoltam asz öntyilkossákra; mikor a papám elhatyott; te akkor is mérket akartam pefenni.

Iken instálom mérket.

Ety szál tyufát tettem a *Topos*-tortápa, lenyeltem, hanem semmi pajom nem lett, csak a tyomrom csikorkott, azonban a toktor *Potor* kityótyított és most már nyukodtan kondolok a kis csalfára.

Polont is asz emper mik fijatal.

Most ety pár napik nyilalik a szifem ha csalótom, te aszután féke.

Asz isteni *Planos* után is könyesztem én mek a sönesz toré, aszonpan moterirosztam makamat; ural-kottam asz itekeimen.

Hoty is mondja asz a *Weres Márton*?

Ha férfi faty, léty férfi,
Nem hitfány tyenke páp!

En pedig urfi fatyok. Szász tanut rá ha kell.

Asz ikasz, hoty asszony természetem fan; mert szeretem a tricscet, mek a tracsosot; te aszér a férfias, előkelő amüsziroszást sem szoktam neklikálni.

Ah, különösen a pipliát szeretem forkatni.

Álmaim netofáppja a sláker.

Peszszeg asz a pékpe oltott *Müller* annak a keszépe csak a takasztókanál illik; te én makam is uty nészek ki, mint ety ketfes kis pakát.

Ah Pakát! Ah sarman Skisz!

Ah nopl tu lö troá!

Messzió é médam!

Üssük el!

A LIGETBEN.

(RÁTKAY JÓZSEF ELEGIÁIBÓL.)

En teremtöm ja-ja

Jaj!

Biz ez hiba, biz ez

Baj,

Hogy recseg a jég, mint

Galy

És elolvad, mint a

Vaj.

Bárcsak jönne hideg

Szél;

El lenne érve a

Czél.

Reám nézve roppant

Kár,

Midőn locspocs van és

Sár;

Mert mindenki otthon

Ül

S a deficit folyton

Gyúl.

KORTES VILÁG.

— Ékesen szóló *Mustos Isvány* politikai nézetei. —

Tisztelt honfi nemzet!

Mán e mégis iránytalan intézvénye az kormányzó párti minisztérjonnak.

A biz a kérem szévesen; mer akárhogy is vesszük a dógot, hideg létezik.

Hanem a még nem vaóna hiba, csak bor vaóna elegendő summa; de annak is kirárgta a fundus instructumát a pilókszia.

De sőt, ha azonban mégis cseppen a minek csordulni kéne, tudniillik az ital, akkor meg belefagy a hordóba a tartalomjegyzet; oszt semmi módon sem nyilatkozik az csap.

Sokféle velágot is megirtem mán mijúta az politikai dógokat véleményezem.

Az magyar korszakban rászavaltam *Farkas* nacscsá-gára; vaut olyan idő is mikor a *Blönyi* Sándor ur kastilya tájékán forgolódott velem az föld; mikor osztán az ugrai negyvennyóczas pinczészet nem nyilatkozott; akkor meg a *Büti* Hargermony ur iránt fejeztem ki meggyőződési vonzalmamat; hanem annyit mondok, hogy ilyen korszaki helyzetbe sohse vautam.

Ezelőtt mindig nyáron létezett az követtitel; mos meg télire teszik az polgári nyilatkozatot.

Jól van; csak osztán tessik venni a jogérvényes honfiaknak alkotmányos, meleg gúnyát; mer máskíp nem megy a níp se tí, se tova, se jerre, se jarra; aszt én mondom *Mustos Isvány*!

Node azír vívát!

ELKÉSETT FÜRDŐI LEVELEK.

— A SZENT-LÁSZLÓ FÜRDŐBŐL. —
(XXX. CZIKK.)

VIII.

Püspökfürdő, este.
Magam sem tom mikor.

Tisztelt szerk. ur!

Egy nagyot nyujtózom és ugy kezdek az íráshoz.
Jaj be bágyadt vagyok máma. Ólmos idő van; csupa merő locs pocs a világ.

Képzeletem, gondolatom nem tud repülni.; meg van az dermedve, mint a tűzok szárnya.

De mégis irok, hogy hadd gondoljon reám az «*én népem*» és az «*én városomban*».Mikor a nap felkelt reggel volt; ajtóm kinyilt és nagy rohanva ugrott be szobámba *Huncsák* János.

Kezében egy iszonyu nagy kést forgatott, karja csupa vér volt; szemei, azok a bájos cseh szemek, veszedelmesen forogtak.

— Én rémülve ugrottam ki a paplan alól és lihegve kérdeztem, hogy János mi baj?

— Gyilkoltam! — felelé a szerencsétlen ember.

— Erre a kijelentésre elkezdtem kezemet, lábamat tördelni. Jézusom, mit csinálok én itt a fürdőben, ha becsukják *Huncsák* Jánost?

— Alig ocsudtam fel első meglepetésemből; midőn a vérben fürdött kertész kijelentette, hogy nem embert, hanem csak kecskét ölt.

A dolog ugy történt, hogy a rontói bíró éjszakára a *Huncsákek* sertésóljába zárta be a fejős kecskéjét s a hajnali sötétben a derék *János* összetévesztette a disznót a kecskével s a mekegő állatot szurta agyon a hizó helyett.

Tanakodtunk rajta, mi tevők legyünk, végre abban állapodtunk meg, hogy kiegyezünk a rontói bíróval és az eleven disznót oda adjuk a meggyilkolt kecskéért.

Ugy lett: a nemes lelkü román főúr beleegyezett a vásárba; ő elhajtotta a kövér disznót, mi pedig annak rendje és módja szerint megperzseltük a fejős kecskét.

Huncsák Jánosné urhölgy kolbászt és hurkát csinált a husából; a sonkáját feltettük a füstre, a fagygyuját pedig kiolvasztottuk zsirnak.

Sohse ettem annál veszettebb eledelt; megis ártott nekem a tor, mert a kecske-kolbász ribilliót csinált a gyomromban és éjfél utött az óra mire eltudtam aludni.

Jóczkát.

Dus László.

A bölcs iskolamester.

Fiaim! Legyetek háládatosak tanítóitok iránt; szeressetek, becsüljeteek engem is, aki benneteket oktatlak, nevellek; mert ha én nem lennék, ti lennéteek a világ legnagyobb szamarai.

NEVETŐ FEJFA.

Jaj volt szegény *Bacsó* Pálnak,
A kinek itt mély sirt ástak;
Mert elején a mult nyárnak,
Öt más marhával a boglya,
Szegény *Bacsót* agyonnyomta,
Mehalt nyomba.

Csicsóné keserve.

-- Ballada. --

Jaj lelkem cselédem, add ide a muffom,
Törvényt tevő urak elébe kell futnom.
Hol a pipipiros viganóm, a máslis?
Hol a drága czipóm, az a szép kamáslis?
Huzd fel a lábomra, add a termetemre,
Egyszerü kalpom nyomjad a fejembe.
Igy szól szép Csicsóné s a bokája reszket!
Hej galambom, bizony nem hittem én eztet.
Bezárnak, becsuknak, ránk lépve, vagy félre,
Hogy törődöm hozzá: nézviseléshe?
Én rá, ki bársonyban ültem hozzá szokva,
Miként illik majd a rongy rabszoknya?
Törvényszék és tábla elitelt keményen,
De azért én járok büszkén és kevélyen
Mert igaz ügyemet, a midőn meglátta
Rögtön felmentett a hétszemélyes tábla.
Artatlanságomat ugyan ki nem mondta;
De elrendelte, hogy nézzenek meg nyomba.
Nagy vizitáció lett azután erre,
Doktor Grósz Albert ur hozzám jött egyszerre.
Megtapogatta a keblem, hájam, májam,
Mégkérdezte tőlem, hogy szeretöm hány van?
Én feleltem neki: kis csapodár vagyok;
Rusznak, Etsedynek, czviki puszt adok;
Szivem olvad, mint a krémes, vajas torta
S a gavallérokat csókolgatom sorba.
Erre doktor Grósz ur az asztalra csapott
És gyenge fejemre egy baraczkot adott.
Végül midőn gyengén megfogá a kezem,
Kimondta ott nyomban, hogy van nekem eszem.
Most már megyek büszkén a törvényszék elé
S beszélek annyit, hogy nyelvem zsibbad belé.

*

Igy szól szép Csicsóné s felkapva a muffot,
Szaladt, perorált és jó nagyokat csuklott.
Törvénytevő urak nem jutottak szóhoz;
Ki is beszélt volna a mérges kotlóhoz?
Ilyen állapotban nem tudtak tenni mást;
Mint hogy elnapolják a vidám tárgyalást.

GYUJTSUNK RÁ!

— The Jakab, van egy szál jofád?
— Van.
— Nu akkor jótdsd meg és tshaljok meg a zsidót.

KLÁRIKA.

Isztenem, isztenem!
Médisz jettenetes az,
mitoj az embej nem
tud eltészülni a töjté-
nejemje!
Dehát mit tehetet én
ajjól, ha folyton czat
a fujatajembejeten, med
az ijodalmon jáj az
eszem.
Iden bizon!
Én isz fojdatom a
tollat, én isz pályáztam
a *Nadvájad* ezüsz
tojász-tajtójája; dehát
az a szejtesztő bácsi
nem tözölte; pedid
az én muntámnat isz
vót éjdeme, mejt ledalább aszt madam eszitül ijtam,
nem ud, mint a *Majiszta* néni, a tinet a völedénne
jittálta az ejseszélészt.
Hunczutot isz azot a fujataj emberek; de azéjt jaj
be szejetem a melyit sznájdid.
Ud óhajtanám isz mán eczezej iszten idazába
timulatni madamat; de ha ninczen szemmiféle altalom,
mit czinájjat?
Tojezojázni szem szabad netem, mejt a mamusz-
tám nem szejeti, ha ilyen tolyán a jédje visznet.
Hej pedig, hod jepülnét az én czutjosommal; atáj
czat ed madáj.

Tejemtő szent iszten, bizon bizon nadon szidojujan nevelit abba a felszöb lejánisztolába a növendétetet.

Méd taczintani szem iden szabad, pedig jól mongya ed toszojusz ijó, hod : a nő szojsza a féjfi.

Jaj de moszt jut eszembe, hod nem szabad netem ilyen taczój doldodat beszélni az én szojszom méd czat a vajasz tenél!

LELEPLEZÉSEK.

— A «Szabadság»-ból. —

A mi derek laptársunk szerkesztő izenetei után közöljük a következő világot rezgető leleplezéseket.

„Bavard“ név alatt lapunk főszerkesztője Rácz Mihály ur csinálja a zavart. **A—n** jegy alatt Adorján Ármin ur. „Trics-tracs“, **T-es, cs. cs. Cármin, Ármin,** stb. nevek alatt szintén Ad-Orján Árminunk szokott szellemeskedni. **Arrivederci** kedvelt munkatársunk nem árulhatja el magát; különben megsugjuk, hogy ő egy gróf: különös ismertető jele, hogy a jobb füle feljebb van, mint a bal; a térde kalácsán pedig egy szépség szeplő ragyog.

A többi kérdezett „álnevek“ alatt rejtőzők neveit tegnapi számunkban közöltük; azonban ez titok! Csitt!

Puskát akart venni.

Kereskedő: Mit tetszik parancsolni?

Vevő: Hát ké-ké-kérek egy olyan fe-fe-fe . . . egy olyan pu-pu-pu . . . egy olyan . . . no — most nem tu-tudom kimondani; majd eljövök hó-hónap!

HÁNIKÁHOZ.

Irta

Pudlspringer Adolf.

Édes, czhokros, kis thobiczám
Aranjas, ezöstös robintocskám,
Üleljél meg, hodjha szheretsz,
Njalom a két thenjeredet!
Edj khacsintást, edj czhoppanást,
Olyan forrót, mint a pharázs,
Adjál a the Dalfidnak!

MEGFÉJTÉS.

Mult számunkban közölt *léptalány* megfejtése

«GYERMEKBARÁT»

Helyesen megfejtették: Özvegy Zokogó Gyuláné, (Kassa). Makranczos Péter, (Koloszvár). Tutyi Mutyi Mihály, (Zsámbokrét). Tenyeres Mari, (Talpas). Ugri Füless Gábor, (Székelyhid). ifj. Zé László, (Helyben). öreg Gé András, (Suton.) Satóby Zsuzsika, (Budapest).

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

Tisztelt urak és asszonyok!
Itt a «BAGOLY»; vigan huhog.
Hallgassatok reám, hátha
Elmúlik a muszka nátha.
Termetemen meleg bunda,
Most jön csak a fu... munka.
A ki engem nyomon... vet,
Megtudja, hogy ki l... vet?
Mert a sebes forgó
Repülök én szerte széjjel
És hozom a friss hirt nektek,
Akkor aztán nevethettek.

A „BAGOLY“ előfizetési ára:

Egész évre	8	frt	—	kr.
Fél évre	4	»	—	»
Negyed évre	2	»	—	»
Egyes szám ára	—	»	16	»

Előfizetési pénzek a «BAGOLY» kiadó hivatalába, Nagyváradra küldendők.

A KIADÓHIVATAL IZENETE.

Felkérjük t. elfizetőinket, hogy előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek, hogy a lap szétküldésében akadály ne legyen.

A szerkesztő postája.

Olvasóinak boldog új évet kíván a «BAGOLY». — **F. B.** (Derecske.) A dolgot közöltük a «NAGYVÁRAD»-dal, az illetőnek meg lesz a jutalpa. Köszönet addig is. — **Kortés.** Természetes dolog, hogy a jövő évben sok izletes falatfa van kilátás. Hiszen a képviselőválasztás alkalmával terem a legtöbb bolond gomba. Csak tessék beküldeni annak idején.

3 ÓRA ALATT KÖKEMÉNYRE SZÁRADÓ

legfinomabb borostyán

SZOBAPADLÓ-LAG

I. Schramm Christoph-féle 1 kg dobozban 1 frt 20 kr
Schramm és Hörner-féle 1 kg dobozban 1 frt 10 kr
Chitz és Meller-féle --- --- --- --- --- frt 90 kr

KAPHATÓ

BERKES BERTALAN-nál

NAGYVÁRAD, Zöldfa-utca 33. sz.

Minták ingyen és bérmentve.

☛ VIDÉKI MEGRENDELÉSEK
gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

SZABADALMAZOTT CSERÉPKÁLYHA.

A téli idény közeledtével, addig is, míg részletes és mintákkal ellátott árjegyzékemet közrebocsátom, felhívom a t. közönség becses figyelmét

a Sipos-féle rendszerű szabadalmazott közép-légvonatu (közép-hőáramu)

cserépkályháimra,

melyeket a legesinosabb és legtartósabb kivitelben és színezésben folyton nagy választékban raktáron tartok, s melynek hasznosítási jogát **Magyarországra** megszereztem.

Ezen kályhák előnye a cserépkályháknál tapasztalt kellemes és egészséges hőáramlásán felül, **a szoba gyors felmelegítésében, az elért hőfok állandó megtartásában,** különösen pedig egyéb cserépkályhákhoz képest

a tüzelő anyag nagy megtakarításában nyilvánul.

Az ily rendszerű kályhák ezen előnyei gyakorlatilag már hebizonyítvák.

Az **árak** a nyújtott előnyök daczára **mérsékeltek,** úgy, hogy a megtakarított tüzelő anyag értéke az árkülönbözetet már e tél folyamán fedezi. Ezen kívül a régi rendszerű csinos és tartós cserépkályhákat jutányos áron szállítom.

A raktár PALKOVITS IMRE kereskedése Fő-utca, Rimanóczy-ház, a nemzeti Kaszinó átellenében, hol a kívánt felvilágosítások készséggel adatnak.

Nagyvárad, 1891 szept. 12.

Mély tisztelettel

RIMANÓCZY KÁLMÁN.

1892

HETILAPOKAT ÉS FOLYÓIRATOKAT,

KÖNYVEKET,

ÜZLETI KÖRLEVELEKET, ÁRJEYZÉKEKET,

RECLAMOKAT, FALRAGASZOKAT

ÉS

GYÁSZJELENTÉSEKET

FORGALMI KIMUTATÁSOKAT,

MEGHIVÓKAT ÉS BELÉPTI JEGYEKET,

ÁR- ÉS ÉTLAPOKAT,

TÁBLÁZATOS IRODAKÖNYVEKET,

NÉVJEGYEKET,

CZÉGES LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

SZÁMLÁKAT,

ÉS MÁS ITT ELŐ NEM SOROLT.

NYOMTATVÁNYOKAT

GYORSAN,

IZLÉSESEN

ÉS

JUTÁNYOS ÁRON

KÉSZIT

LANG JÓZSEF NYOMDÁJA NAGYVÁRADON.

RAKTÁRON TART

IRÓ-

ÉS

NYOMDAPAPIROKAT,

NÉVJEGYEKET,

LEVÉLPAPIRT

E

BORITÉKOT,

GARTONPAPIROKAT

A LEGNAGYOBB VÁLASZTÉKBAN.

*

EGYHÁZI NYOMTATVÁNYOK.

+

BIZOMÁNYBA VESZ VAGY KIAD

KÖNYVEKET ÉS RÖPIRATOKAT.

—

HIRDETÉSEKET

VALAMINT ELŐFIZETÉSI PÉNZEKET ELFOGAD

A „NAGYVÁRAD“ NAPILAP

ÉS MÁS LAPOK SZÁMÁRA.

—

RAJZOK ÉS ÁBRÁK KÉSZÍTETÉSÉT GYORSAN ÉS JUTÁNYOSAN ESZKÖZLI.